Doğan Kardeş

Sayı: 73 | 18 Mart 1968, Pazartesi | Fiatı: 50 Kuruş

ATEŞTOP
UZAYDA SAVAŞ

10 STİF ZODYAK VOLKANO'LULARIN STİRAKS'LILARA KARŞI İLK SALDIRILARINI ÖNLEDİKTEN SONRA ŞİMDİ DE STİRAKS'LILARIN VOLKANOLULARA AÇTIĞI SAVAŞTA ONLARA ATEŞTOP'TAN YARDIM EDİYORDU...

VENÜS, ÇABUK MAREŞAL GOLGATH'I BUL, VOLKANO'LULARIN HÜCUMUNU HABER VER!

MAREŞAL GOLGATH'IN GEMİSİNDE...

HABERİNİ ALDIK. SAVUNMAYA HAZIRIZ!..

BÜTÜN FÜZE-SAVAR TOPLAR... SAVUNMAYA HAZIR OL. DÜŞMAN FÜZELERİ UZAYDA DURDURULACAK!

STİRAKS'LILARIN FÜZESAVAR MERMİLERİ UZAYA FIRLAYORLAR...

ATEŞ!

SALDIRI PÜSKÜRTÜLDÜ. ATEŞTOP'A TEŞEKKÜR EDERİZ!

STİF TELEVİZYON PERDESİNDE GOLGATH'LA KONUŞUYOR...

SONUÇ NEDİR, MAREŞAL?

6 GEMİYİ PARÇALADIK. ŞİMDİ NE YAPALIM, ZODYAK?

VOLKANO İLE BİR KONUŞAYIM, BELKİ TESLİM OLURLAR...

ATEŞTOP'TAN BAŞKAN VARGAZ'A: ATEŞİ KESİN, TESLİM OLUN. YOKSA YENİLECEKSİNİZ!..

VARGAZ'DAN KARŞILIK GELMEYİNCE, STİF BİR DAHA SESLENDİ...

BİZ UZAY'DA BARIŞ İSTİYORUZ... TESLİM OLUN!

İŞİMİZİ SEN BOZDUN ZODYAK. BİZ STİRAKS'LILARI YENECEKTİK. ADAMLARIMA DANIŞAYIM BİR...

bakunin

GÜNAH BİZDEN GİTTİ. ŞİMDİ STİRAKS'LILARA HABER VERİP ONLARLA BİRLİK OLDUĞUMUZU SÖYLİYELİM!

(Devamı son sayfada)

İKRAMİYELİ AİLE CÜZDANI DA VAR MI?

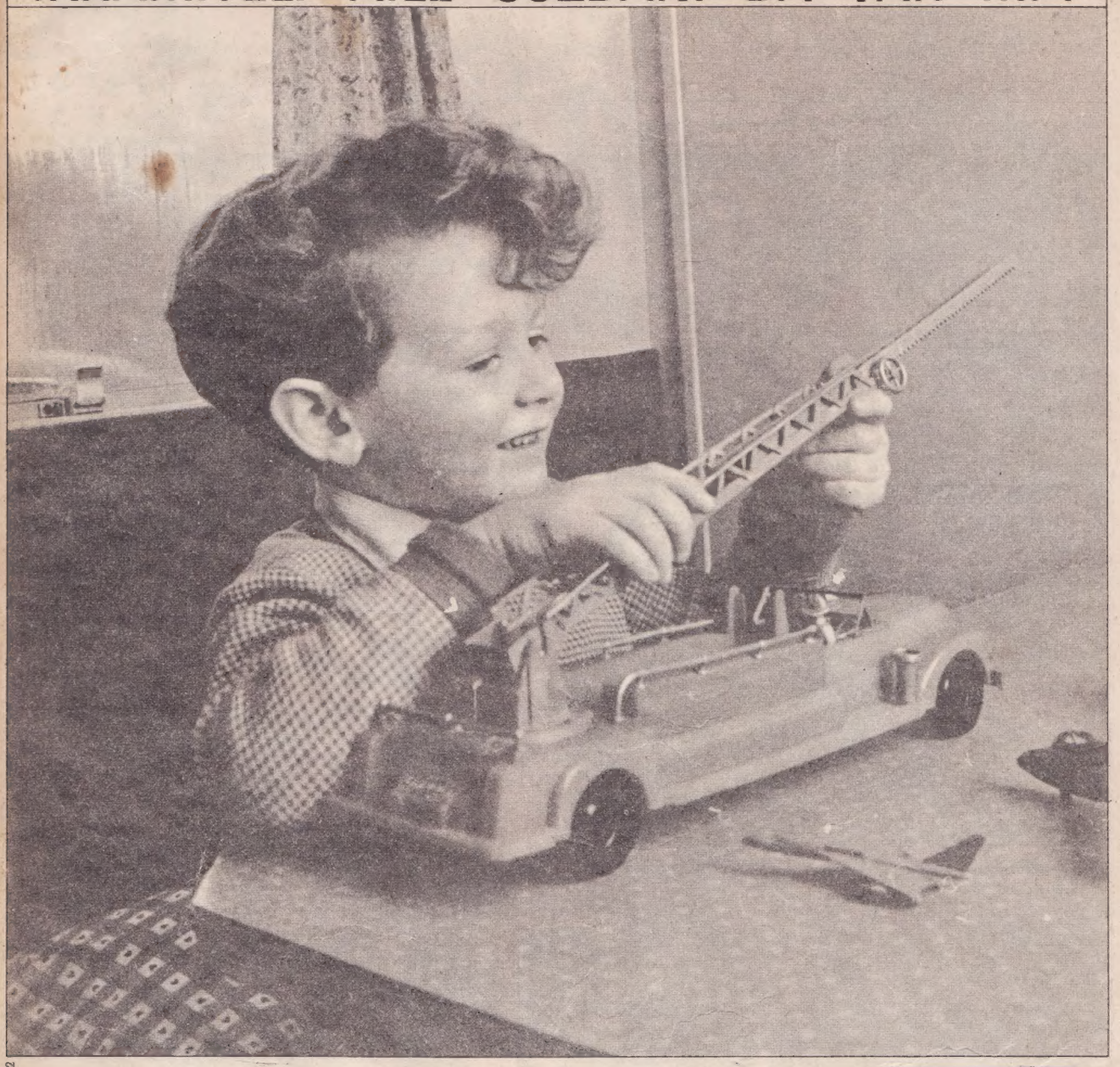

Küçük yaşta yapılan tasarruf bir
mutlu geleceğin ilk adımıdır.
Tasarruf hesaplarının en faydalısı
YAPI ve KREDİ BANKASI'nın İkramiyeli
Aile Cüzdanıdır.

❁

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

YAPI ve KREDİ
BANKASI
**Bu yıl
tasarruf mevduatı
sahiplerine**

**9
MİLYON
LİRA**

**tutarında ikramiyeler
sunacaktır.**

(MORAN — 351) — 78 M 902

Doğan Kardeş
ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ
18 Mart 1968
Fiatı: 50 Kuruş
Yıl: 22 Cilt: 3
Sayı: 635-73
Sahibi :
KÂZIM TAŞKENT
Yazı İşleri Müdürü:
YAVUZ HERKMEN

ADRES VE TELEFON NO. LARI
Yazı İşleri: Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul ✶ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İst. ✶ Yazı İşleri ve Abone Telefon: 27 34 54 - 55 - 56 ✶ Muhasebe Tel. : 22 00 24

ABONE ŞARTLARI
Yıllık: 25 TL. ✶ Altı aylık: 12,5 TL. ✶ Yurt dışı yıllık: 38 TL. ✶ Yurt dışı altı aylık: 19 TL. ✶ Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ✶ Yapı ve Kredi Bankası'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

İLÂN TARİFESİ
(Siyah Beyaz)

Tam sayfa	1500 TL.
3/4 sayfa	1100 TL.
1/2 sayfa	900 TL.
1/3 sayfa	600 TL.
1/4 sayfa	500 TL.

Renk ilâveleri özel tarifeye tabidir.

BASILDIĞI YER
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi - Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul

Doğan Kardeş Dergisi ve kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

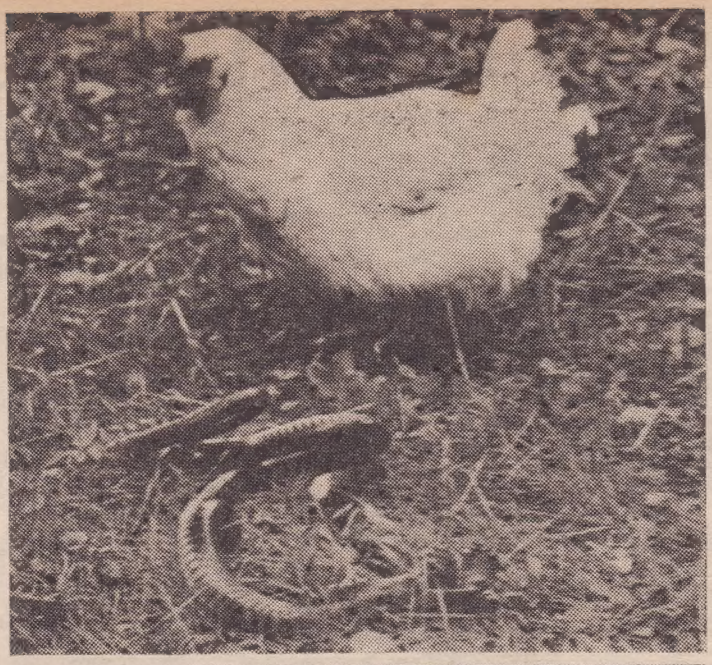

AK TAVUĞUN BAŞINA GELENLER...

1

Karnı acıkan ak tavuk korulukta yiyecek birşeyler aranıyordu. Birden otların arasında besli, kocaman bir solucan gördü. Müthiş sevindi. En sevdiği şeydi solucan. O güne kadar da böyle irisini, beslisini görmemişti.

2

Hemen avına yanaşarak gagasını solucanın besli gövdesine vurdu. Vurmasile de solucanın dikilerek saldırı durumuna geçtiğini gördü. O zaman acı acı durumu kavradı. Bu solucan değil, adını başka tavuklardan duyduğu yılan olmalıydı.

3

Ak tavuk, bir anda bedenini sarıveren yılanın ağırlığı altında olduğu yere çöküverdi. Bereket versin bu kötü karşılaşmadan sadece birkaç tüyünün yolunması ile kurtuldu. Çünkü yılanlar tavuklara değil, yumurtaya düşkündü.

TRAFİK DERDİ DÜNYAYI MEŞGUL EDİYOR

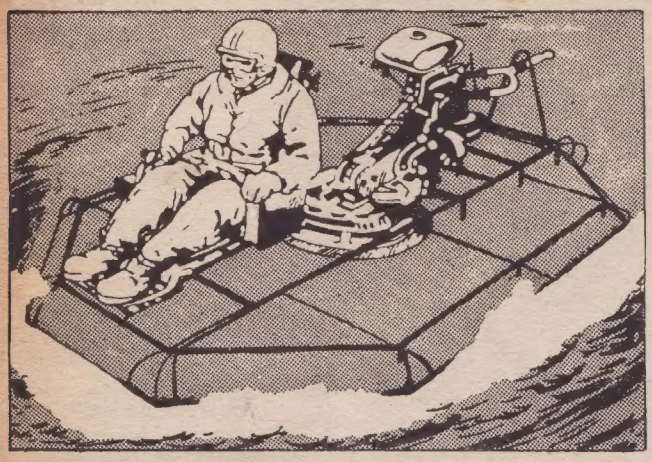

Su üzerinde ilerliyen bir hava yastığı.

Her ne kadar hava ulaştırması gün geçtikçe önem kazanmaktaysa da karayolları üzerindeki trafik derdi her geçen gün dünyayı biraz daha meşgul ediyor.

Gerek şehir içi gerek şehir dışı trafik sorunları belediyeciler ile karayolcularını kara kara düşündürürken, motorlu araçlarla uğraşan mühendisler onları bu dertten kurtarmak için harıl harıl çalışıyorlar. Gün geçmiyor ki yeni bir buluş, yeni bir fikir ortaya atılmasın.

Aşağıdaki yazıda bunlardan üçünü okuyacak ve trafik derdinin insanları neler düşünmeye sevkettiğini hayretle göreceksiniz.

GELECEĞİN HAVA TAMPONLU YASTIKLARI

Her ülkede görülen karayolu ağının yetersizliği motorlu araçlarla uğraşan teknisyenlere, engebeli arazide bile hareket edebilen hava tamponlu yastıkların gerekli olduğu fikrini aşılıyor.

Sağ yukarıda gördüğünüz tek kişilik aracın yalnız karoseri eksik. Üzerinde bulunan az güçlü motor her tip arazide hareketine, hatta nehirlerin akıntısını yenebilmesine, dalgalar ne kadar kuvvetli olursa olsun deniz üzerinde kayabilmesine yetiyor.

Sağdaki resimde gördüğünüz araçlar ise daha proje safhasında. Bunlarda çift döner pistonlu veya türbinli motor kullanılması düşünülüyor. Saatte 200 km.'den fazla bir hızla hareket edebilecek olan bu araçlar da hava tamponlu olacak.

Şimdiki halde iş, bu iki proje arasından hangisinin daha kolay gerçekleştirilebileceğinin kararlaştırmasına kalıyor.

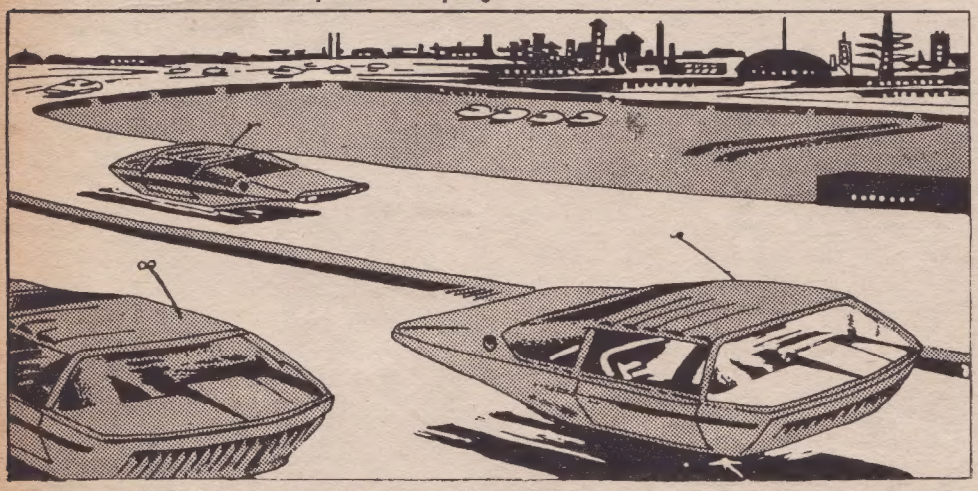

Geleceğin hava tamponlu otomobilleri saatte 200 km. hız sağlayabilecek.

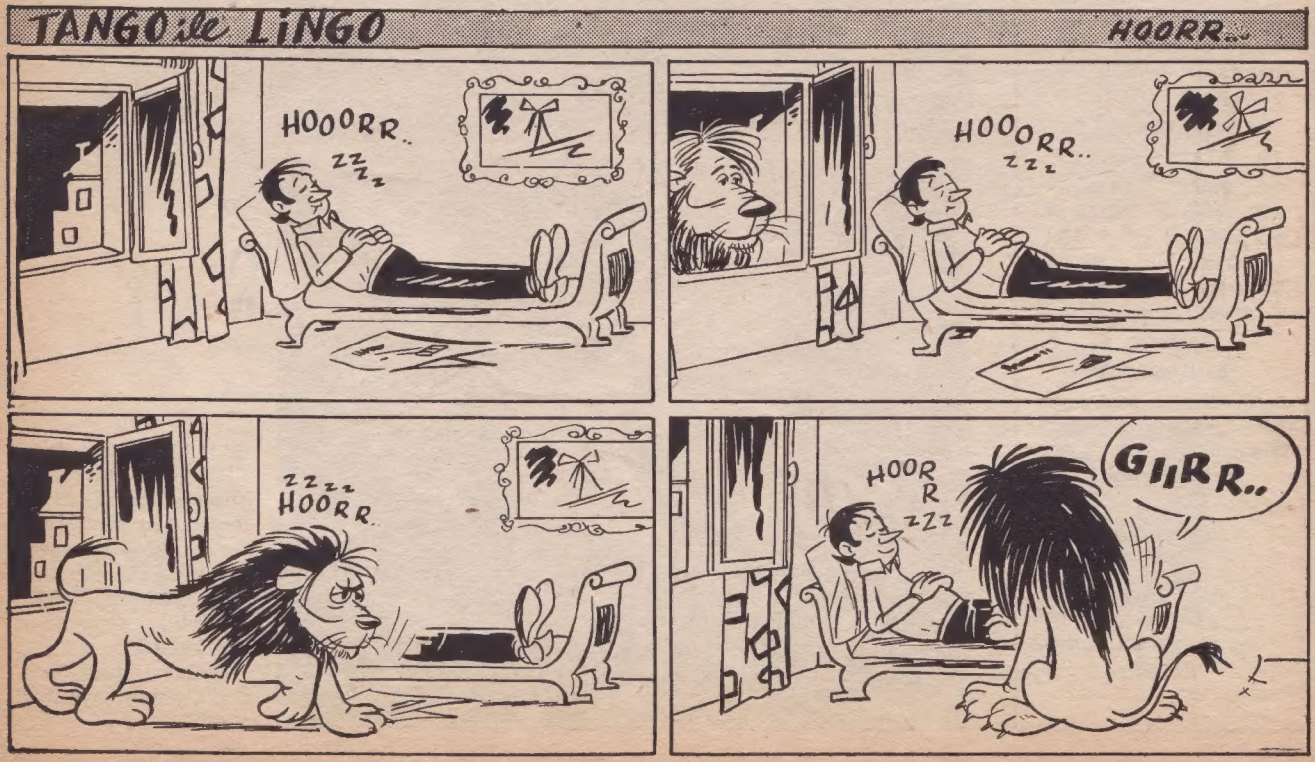

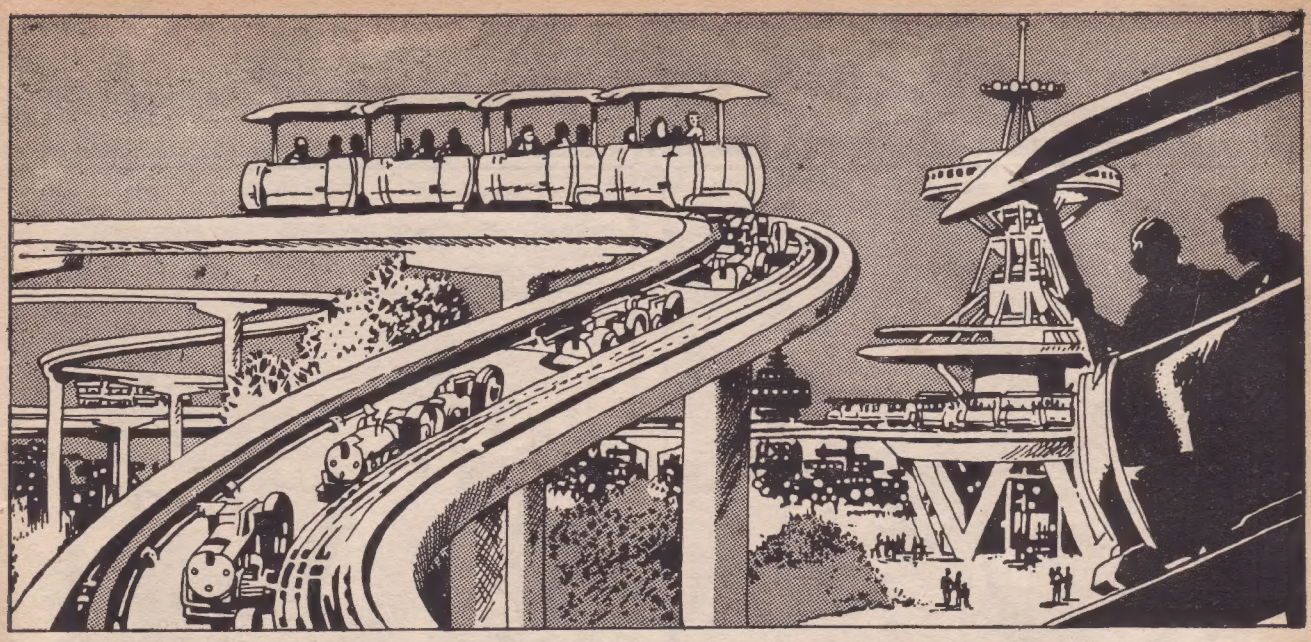

Walt Disney'in kurduğu Disneyland'taki oyuncak tren. Tren beton sütunlar üzerine yapılmış bir hat üzerinde işliyor. Rayın arkasında görülen elektrik motorları trenin hareketini sağlıyor.

LUNAPARKTAKİ TRENLER ÖNEM KAZANIYOR

Disneyland'da, bazı trafik teknisyenlerinin halk için hazırladığı oyuncak tren sistemi Avrupa'nın ve Amerikanın büyük şehirlerinde, trafik derdini halletmesi bakımından iyice ciddiye alınıyor. Gerçekten de bu tip bir tren sistemi New York'un merkez istasyonunun bulunduğu Times Square'de inşa edilmeye başlandı. Bir başkası da Chicago'daki büyük parka monte edilmek üzere. Tabii ki bunların hızı Disneyland'dakilerin hızından daha yüksek.

Disneyland'daki trenler, yüksekte kurulmuş betonarme bir ray düzeni üzerinde hareket ediyor. Bu rayların ortasında, hepsi bir elektrik motoru tarafından hareket ettirilen yüzlerce tekerlek var. Bu tekerleklerin dönüş sayısı elde edilmesi istenen hıza göre ayarlanıyor.

Elektrik motorlarının tercih edilmesinin iki sebebi var. Birisi, gayet sessiz işlemesi, diğeri de şehrin havasını bozan gaz çıkaran eksoz olmaması. Trenler, herbiri dörder yolcu taşıyabilen dört vagondan meydana gelmiş. Bunların yanlarında bulunan on tane tekerlek raylar üzerinde hareketini, ortada bulunan yirmi tekerlek ise hız kontrolunu sağlıyor. Hareket halindeki tren, üç elektrik motorunun çekim gücünün etkisi altında. Bunun için de ne yavaşlıyor ne de meyillerde zorlanıyor.

Tren yolculuğu süresince hiç durmuyor. Seyahat etmek isteyen yolcuların inip binmesini sağlamak için, trenlerin seviyesinde döner platformlar konmuş. Bu platformlar, yürüyen merdivenlerde olduğu gibi, trenlerle aynı hızla hareket ediyorlar. Bunun için yolcular, trenin durmasına lüzum kalmadan inip, binebiliyorlar. Tabii ki tren platformun ucunda hızını azaltıyor.

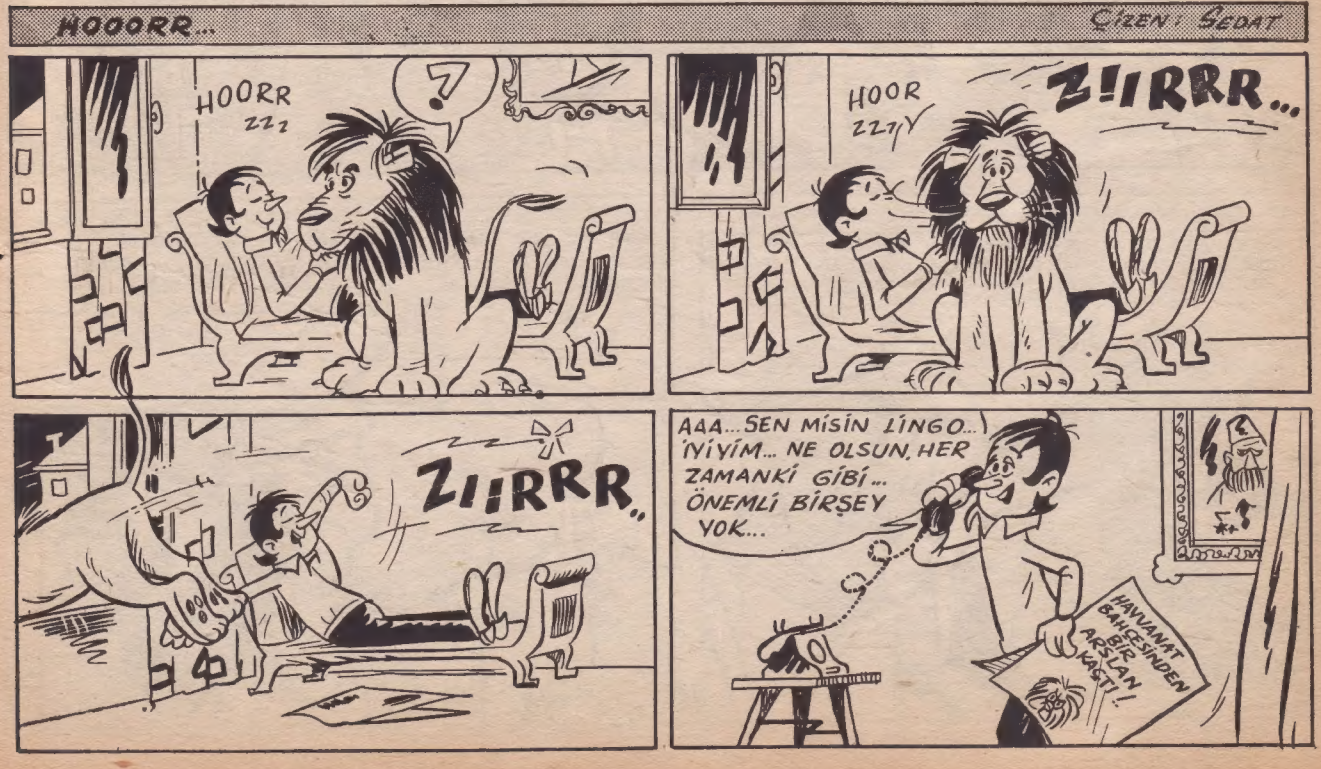

AKDENİZ

TRABLUSU BİR ZALİMDEN KURTARDIN ŞAHİN REİS... SANA ÇOK ŞEY BORÇLUYUZ...

ALLAHIN YARDIMIYLE BAŞARDIK. VAZİFEMİZDİ...

LÂZ EFENİN SESİ KONUŞMAYI YARIDA KESTİ...

DIŞARDAKİ BOĞUŞMA BİTTİ... HAYDUTLAR BİRBİRLERİNİ ÖLDÜRDÜ NİHAYET!

DIŞARIYA ÇIKIP BİR GÖZ ATALIM!

ÖZCAN ERALP

ŞAHİN REİSİN PLÂNI MUVAFFAK OLMUŞTU. ŞEYHİN ADAMLARI İLE ASİ SULTANIN ADAMLARI BİRBİRLERİNİ KIRMIŞLARDI. YERLER ÖLÜ VE YARALILARLA DOLUYDU...

İŞTE, HAYDUTLARIN SONU!

KÖLE ALİ HEYACANLA ŞAHİN REİSE KOŞAR...

REİS, SULTAN ORTALARDA YOK... NE ÖLÜ NE DE YARALI BULAMADIM ONU...

SULTANI ARAMAKTAN VAZ GEÇ ALİ...

KİMBİLİR NERELERE KAÇTI... BİR DAHA BURALARA DÖNECEĞİNİ SANMAM...

ONU TANIMIYORSUN REİS... O KADAR KÖTÜDÜR Kİ... SAĞ KALDIĞI MÜDDET ETRAFINA KÖTÜLÜĞÜ DOKANACAK. ONU YAKALAMALIYDIK...

ŞAHİN

21 ŞAHİN REİS, TRABLUS'TA İDAREYİ ELE GEÇİREN ASİ EL MEHDİ'Yİ ORTADAN KALDIRIP OSMANLI VALİSİ RÜSTEM PAŞA'YI KURTARMAKLA GÖREVLENDİRİLİR. ARKADAŞLARIYLA BİRLİKTE HAZIRLADIĞI PLÂNI UYGULAYAN ŞAHİN REİS, EL MEHDİ'NİN SARAYINDA DURUMA HAKİM OLUR. LAZ EFE DE RÜSTEM PAŞA'YI VE HAPİS OLAN ADAMLARINI KURTARIR.

«BİZİ EFENDİNE GÖTÜR!...»

Pluto gezegeninden iki yaratık yeryüzüne inmişlerdi. Önce rasgele bir eve girdiler. Burası bir müzisyenin eviydi. Salondaki piyanonu görünce bir tanesi kızarak dedi ki:

— «Şu sırıtmayı bırak da bizi efendine götür.»

SONUNDA NE VARMIŞ?

Yeni okuma yazmaya başlayan bir çocuğa sordular:

— «Fare nasıl yazılır?»

— «F - A - R.»

— «Peki, sonunda ne var?»

— «Kuyruk.»

YANLIŞLARA DAİR

Yanlış öğrenilen şeyler okadar sık tekrarlanır ki, bunların hata oldukları bile unutulur. İşte size bir kaç örnek:

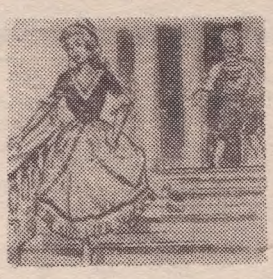

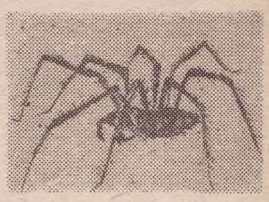

Külkedisi masalının kahramanı gerçekte Fransa'da yaşamıştır. Sihirli pabuçları da masalda okuduğunuz gibi camdan değil, kürktendir. Ama, Fransızca'da kürk anlamına gelen kelime yanlışlıkla cam diye tercüme edilmiş. Böylece çocuklar Külkedisi'nin pabuçlarının yüzyıllar boyunca «cam pabuç» olduğuna inanmışlardır.

Bir çokları örümceğin böcekler sınıfından olduğunu sanırlar. Gerçekte ise örümcekler gerçek eklembacaklılar dalının örümceğimsiler sınıfına dahildir. Böceklerin altı ayağı olur, örümceğin ise sekiz ayağı vardır. Vücudu böceklerin aksine iki bölgeye (başlı - göğüs ve karın) ayrılır.

Dünya'nın yuvarlak olduğuna inanan Kristof Kolomb, İspanya'dan dosdoğru Hindistan'a gitmek istemişti. Amerika kıtasının yanındaki adaları bulunca burasının Hindistan'ın doğu kıyıları olduğunu tahmin etti.

Buraya «Batı Hindistan» adını verdi. O çağdan beri de bu adalara Batı Hint adaları denilmektedir.

7 YANLIŞ

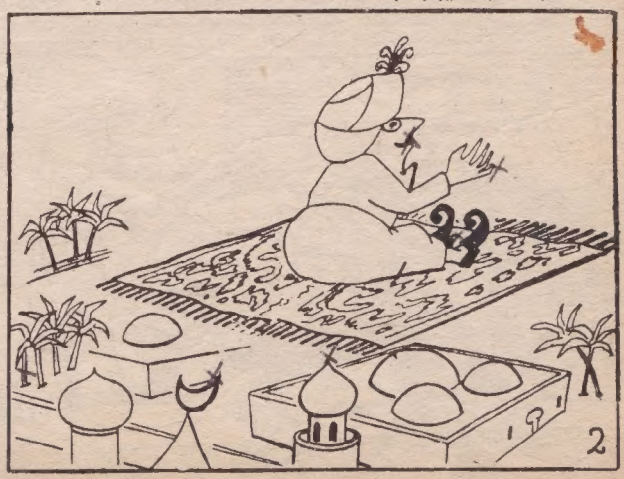

2. RESİMDEKİ DEĞİŞİKLİKLER: 1) Sol alttaki bir palmiye fazla. 2) Hintlinin sağ ayağı değişik, (3) Sol ayakkabısının topuğu gösterilmiş ve (4) sakalı farklı. 5) Uçan halının altında görülen minarenin alemi yok olmuş ve (6) dördüncü binanın duvarının alt çizgisi konmuş. 7) Çerçevenin kestiği minare kubbi daha dar.

KAPTAN ve çocukları EDİ ile BÜDÜ

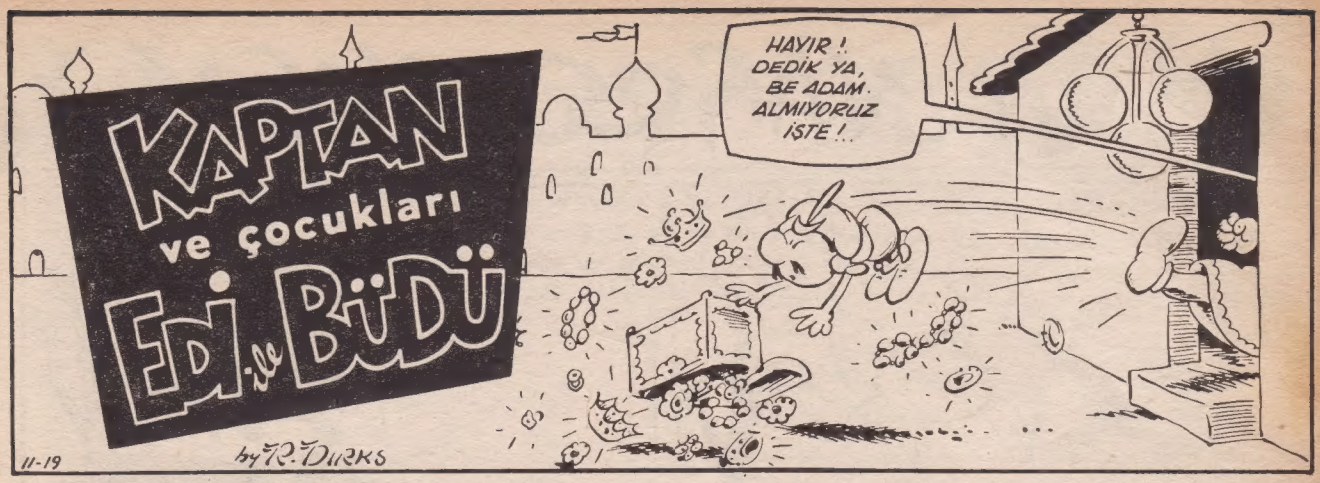

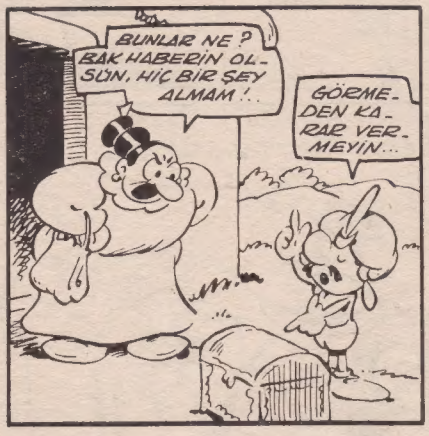

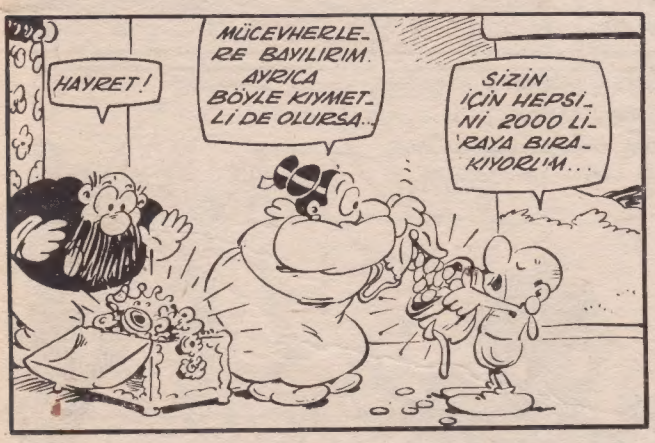

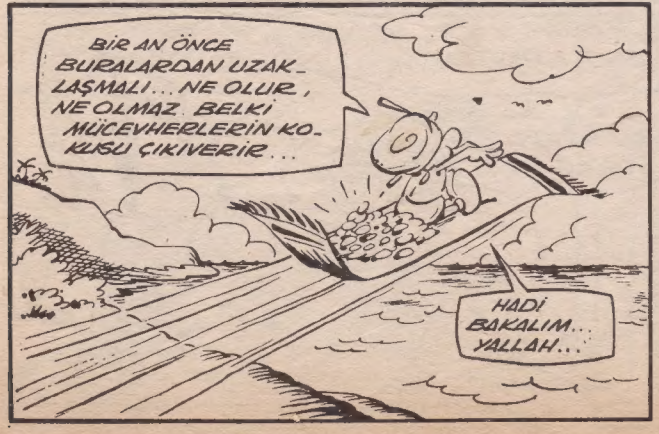

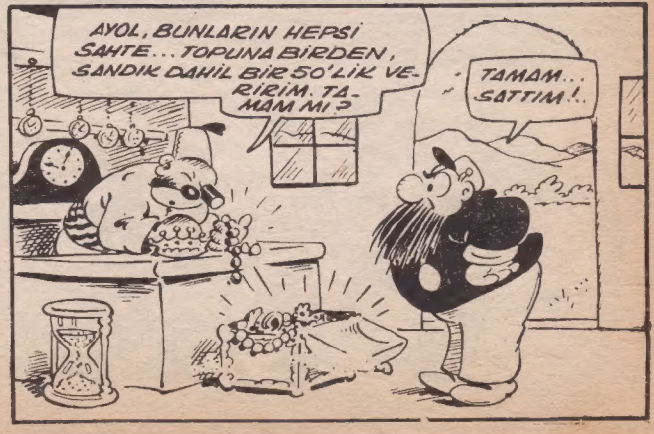

NASREDDİN

AÇMIŞ BÜTÜN ÇİÇEKLER, UÇUYOR KELEBEKLER. ŞU BAYIRI AŞALIM, KIRLARDA DOLAŞALIM.
EYVAHH.. BAK GÜNEŞ BATTI, BENDE DE ŞAFAK ATTI. HEMEN KAÇMALI EVE, BAŞIM BELÂYA ÇATTI.
21

SÖYLE NE GEZİYORSUN, HIRSIZA BENZİYORSUN?
KARŞI KOYDUN YASAĞA, GECE ÇIKTIN SOKAĞA..
KAÇ SAAT BUCAK, BUCAK ARIYORUM BİR KAÇAK..

KİMMİŞ BU KAÇAK SÖYLE, NE ARIYORSUN BÖYLE? KİM BAŞINA İŞ AÇTI, YOKSA KARIN MI KAÇTI?..
NE MUTLU KAÇSA KARIM, NE ARAR, NE SORARIM. VARSIN GİTSİN İŞİNE, DÜŞER MİYİM PEŞİNE.

BAK ÇEKTİM BIÇAĞIMI, BU, ASKER KAÇAĞI MI?
AHH.. UYKUM KAÇTI OĞLUM, HEP ONU ARIYORUM..
BU SEFER GİT EVİNE, SOKAĞA ÇIKMA GENE..
41
SEDAT

HOCA

Yazan : NECDET RÜŞTÜ EFE
Çizen : SEDAT ALKAN

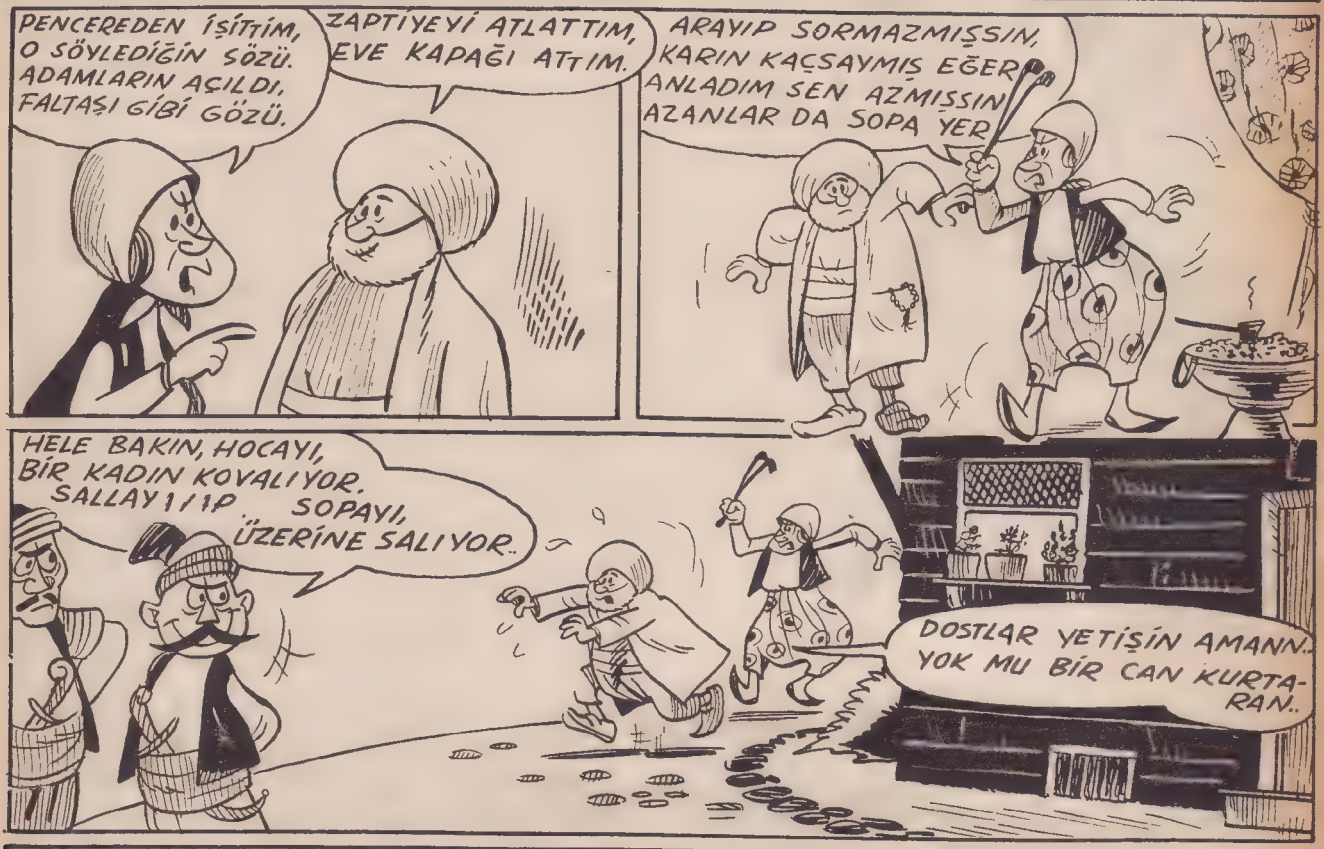

Sue'den başka herkes ne yapacağını şaşırmıştı ama, o denizkızını küçücük tombul elleriyle havada yakaladı...

Bayan Petersen porselen biblonun Danimarka Kral ailesine ait olduğunu, New York'taki bir sergide Amerika halkına gösterildiğini ve onu geri getirdiğini söyledi.

PORSELEN Denizkızı

Çeviren: **SEMRA TUNA**

— 1 —

Pam Hollister heyecanla bağırdı:

— «Danimarka göründü!..»

Erkek kardeşi Ricky çilli burnunu uçağın penceresine yapıştırmış bakıyordu.

— «Nerede?»

— «İşte, şuradan bak!...»

Pam'ın sözleri aile arasında büyük ilgi uyandırmıştı. Pam ile Pete'in önünde Ricky ile Holly oturuyordu. Arkalarında anne ve babaları vardı. O zamana kadar annesinin kucağında uyumakta olan siyah saçlı küçük Sue da uyandı. Pamuk yığınlarını andıran bulutların arasındaki bir açıklıktan merakla aşağıları gözden geçirdi.

— «A, a, şurası masallardaki saraylara benziyor. Sakın perili olmasın,» dedi.

Güzel, sarışın hostes ortadaki yoldan geçerken:

— «Orası meşhur Kronborg şatosudur,» dedi. «Bazı kimseler burasını 'Hamlet'in sarayı' diye bilirler. İhtiyar kralın hayaletinin hâlâ ortalıkta dolaştığı söylenir.»

Ricky gözleri parlayarak:

— «Gidersek hayaleti belki biz de görürüz,» dedi.

Holly arkasına dönüp sordu:

— «Hamlet kim?»

Annesi Bayan Hollister Hamlet'in William Shakespeare adlı ünlü tiyatro yazarının kahramanlarından biri olduğunu anlattı.

Kronborg'un kuleleri gökyüzüne yükseliyor, kaleyi çevreliyen hendekteki sular güneş ışığında parıldıyordu.

Holly, hostese dedi ki:

— «Shoreham'daki evimize taşındığımız zaman bir hayaletin esrarını çözmüştük, yani Amerika'da olmuştu bu.»

Pam ile Pete'in yan taraflarında oturan genç bir kadın bunu işitince meraklandı.

— «Kopenhag'a ilk defa mı geliyorsunuz,» diye sordu.

Bu yolcunun kucağında siyah bir kadife kutu vardı. Pam sorusuna:

— «Evet efendim,» diye cevap verdi.

Sonra kendisini ve ailesini tanıttı. Güzel bir kadın olan annesi ve uzun boylu, yakışıklı babasıyla pek gururlanırdı. Babasının hırdavat ve spor malzemesi satılan bir mağazası vardı.

Pete 12 yaşında, hoş bir çocuktu. Candan gülümsemesi, yüzünden eksik olmazdı. Hollister ailesi ne zaman esrarlı bir olayla karşılaşsa Pete olayı aydınlatacak ipuçları arardı. Pam da bu işe meraklıydı. Pam 10 yaşında, dalgalı sarı saçlı bir kızdı. Yüzünün tatlı görünüşüne uyan altın gibi bir kalbi vardı.

7 yaşındaki Ricky ile 6 yaşındaki Holly ailenin haşarı çocuklarıydı, ama çok sevimliydiler. Ricky'nin kızıla çalan saçları çoğu zaman karmakarışık dururdu. Gözünü budaktan sakınmıyan bir çocuktu. Düz direğe tırmanıp tepesinde gözü bağlı durmaya bile çalışırdı. Holly'nin de ondan aşağı kalır yeri yoktu. Kahverengi örgülü saçlarını savurarak Ricky'nin yaramazlıklarını taklit ederken oğlan çocuklarına taş çıkartırdı.

Bütün çocuklar 4 yaşındaki kardeşleri Sue'ya pek düşkündüler. Sue ninelerinin dediği gibi dünyanın en şeker kızıydı.

Pam ve Pete ile konuşan kadın adının İnger Petersen olduğunu söylemişti. Amerika'dan dönüyordu. Uçağa Londra'dan binmişti. Çocuklara Danimarka'da görülecek pek çok şey olduğunu anlatıyordu.

— «Önce limandaki Küçük Denizkızı'na gidin,» diye salık verdi. «Tivoli Parkını da görürsünüz. Çocuklar için dünyanın en eğlenceli yeri burasıdır.»

Pam, 'Küçük Denizkızı' hakkında bilgi istedi.

Bayan Petersen gülümseyerek:

— «Sahici bir denizkızı beklemeyin,» dedi. «Zaten insan vücutlu, balık kuyruklu güzel denizkızları hakkında anlatılan hikâyeler gerçekten olmuş değildir. Kopenhag limanındaki bu güzel heykel Danimarka'nın en sevilen yazarı Hans Christian Andersen'in bir masalındaki küçük denizkızını anmak için dikilmiştir. Aşağı yukarı şehrin sembolü olarak bütün dünyada bilinmektedir.

Bayan Petersen'in anlattıklarını dinleyen birkaç büyük yolcu da vardı. Bunların arasında iki sıra önünde sakallı bir adam göze çarpıyordu. Konuşmaları duymak için başını çevirince Sue gülmeye başladı. Annesinin kulağına eğilip dedi ki:

— «Anne, ben bu adama isim taktım: «Bay Çalısakal.»

Annesi «sus, sus» diyerek küçük kızın ağzını kapadı. Sakallı adam Sue'nin söylediklerini duymuşa benzemiyordu. Anlatılanların her kelimesini işitmeye çalıştığı belliydi. Bu adamın bir şeyi Pete'nin dikkatini çekmişti. Sağ elini devamlı olarak ceketinin cebinde tutuyordu. Bu arada sol eliyle bir sigara çıkarmış ve onu yine sol elindeki çakmakla yakmıştı. Pete bunu Pam'a söyledi. İyi kalpli kız:

— «Belki sağ eli yaralı falandır,» diye fısıldadı.

O anda çocukların bütün dikkati Bayan Petersen'e çevrildi. Diyordu ki:

— «Çocuklar, Küçük Denizkızı heykelini hiç görmediğinize göre şimdi küçük bir modeline bakmak ister misiniz?»

— «Ah, tabii,» diye Holly heyecanla cevap verdi.

Çocuklar yerlerinden kalkıp Bayan Petersen'in başına toplandılar. Kucağındaki kadife kutuyu dikkatle açtı. İçinden son derece güzel ve zarif bir porselen biblo çıkardı.

Pam heyecanla:

— «Ah, harika,» dedi.

Küçük denizkızı narin yüzünde dalgın bir ifadeyle bir kayanın üstüne oturmuş, kuyruğunu pek zarif bir şekilde kıvırmıştı.

Holly:

— «Birazcık elime alayım mı,» diye izin istedi.

Bayan Petersen:

— «Çok, çok dikkatli olursan» diye cevap verdi.

Porselen biblonun Danimarka kral ailesine ait olduğunu söyliyerek şöyle devam etti:

— «Ben orada sekreterim. New York'da bir sergi vardı. Bu değerli heykelcik de Amerika halkına gösterildi. Ben götürdüm. Şimdi de kraliçeye geri getiriyorum.

Bayan Hollister söze karıştı:

— «Çocukların eline vermeseniz...»

— «Zarar yok. Bir şey yapmazlar.»

Holly heykelciği eline alıp yakından bakarken sakallı adam gözlerini bir an bile ondan ayırmıyordu. Holly:

— «Ah, sen ne güzel şeysin,» dedi. Sonra gülerek ekledi: «Bir daha denize girdiğin zaman ben de balık kuyruğu takacağım.»

Pam da bu eşsiz porseleni elinde tutarak yakından incelemek istedi. Ondan sonra sıra ile Pete ve Ricky de baktılar. Sue «n'olur, bana da verin» diyordu. O denizkızını alırken annesi:

— «İnşallah bir şey olmaz» diye söylendi.

O sırada Kopenhag'a inmek için bir daire çizen uçak bir hava boşluğuna girdi. Ani sarsıntıdan küçük kızın dengesi bozuldu, heykelcik elinden fırladı.

Hollisterler ailece «eyvah» diye bağırdılar. Bayan Petersen de çok telâşlandı. Sue'den başka herkes ne yapacağını şaşırmıştı, ama o denizkızını küçücük tombul elleriyle havada yakaladı.

— «Gördünüz mü, bir şey olmadı,» dedi.

Ricky güldü.

— «Bu denizkızı yüzeceğine uçuyor,» dedi. «Aferin, iyi yakaladın Sue.»

Sue, denizkızını geri verirken sakallı adam yerinden kalktı. Kısık bir sesle dedi ki:

— «Ben de görebilir miyim?»

Bayan Petersen şöyle cevap verdi:

— «Peki. İsterseniz kutusunda bakın.»

Böylece bibloyu kadife kaplı kutusuna koyarak adama uzattı. Adam kutuyu sol eliyle aldı. Sağ elini hâlâ cebinden çıkarmamıştı.

Denizkızına orada bakmadı. Kutuyu kendi koltuğuna götürdü. Birkaç saniye oturdu. Kutunun kapağını kapattığını herkes işitti. Sonra aya kalktı. Kutuyu getirip sahibine verirken teşekkür etti.

— «Çok ince bir işçilik,» dedi.

Bayan Petersen Kopenhag şehrinin sanat eserleriyle, özellikle ince porselen ve gümüş işçiliğiyle ün kazanmış olduğunu anlattı.

Pete bunu duyunca gülümsiyerek elini ceketinin cebine attı.

— «Bayan Petersen, size Amerika'dan değişik bir şey göstereyim mi?»

— «Tabii. Teşekkür ederim.»

Pete cebinden bir çakı çıkardı. Fildişi külüyle siyaha boyanmıştı. Çakının bir yüzünde altın kakmalı bir köpek resmi vardı. Bir gazeteye resimli romanlar çizen amcasının onikinci yaş günü hediyesi olarak bu çakıyı verdiğini söyledi.

— «Köpek tıpkı bizim köpeğimiz Zip'e benziyor,» dedi.

Bayan Petersen çakıyı çok beğenmişti. Sakallı adam yine o kısık sesiyle:

— «Ben de görebilir miyim,» diye izin istedi.

Pete yanına gidip gösterdi. Adam çakıyı sol eliyle evirip çevirerek uzun uzun gözden geçirdi. Pete alıp ceketinin cebine koyarken pilot bölmesinin üstündeki ışıkla yolculara kemerlerini bağlamaları bildirildi.

Çocuklar sessizce yerlerine dönüp oturdular. Uçak daire çizerek alçaldı. Kopenhag hava alanına indi.

Ricky gülerek:

— «İşte geldik,» dedi. «Nasıl da geçtik koca okyanusu!..»

Uçak durunca kemerlerini çözdüler, paltolarını, ceketlerini topladılar, çıkış yerine doğru yürüdüler.

Pam sakallı adamın yanından geçerken acelesinden elindeki şişkin çantaya çarptı. Bunun üzerine nezaketle özür diledi. Adam açıkça bir şey söylemeden homurdandı. Pam o sırada adamın sağ elini cebinden çıkarmış olduğuna ve açık sarı renkte eldiven giydiğine dikkat etti.

Hostese «hoşça kalın» diyerek kapıdan çıktılar. Merdivenin altında bir memur onlara gümrük dairesini gösterdi. Çocuklar anne ve babalarının yanında içeri girdiler. Daha çabuk davrananlar uzun bir tezgâhın önüne sıralanmışlardı.

Bay Hollister pasaportları göstermeye hazırlanırken altı polis yolcuları çevirdi. İçlerinden biri:

— «Yolcular, dikkat,» dedi. «Özür dileyerek bildiririz, herkesin üstünü ve eşyalarını arayacağız.»

Bay Hollister şaşkınlıkla «ama niçin» diyebildi.

Polis kesin cevap verdi:

— «New York uçağında bir hırsızlık oldu. Kraliçeye ait küçük denizkızı biblosu çalındı.»

(Devamı var)

BİR JAPON MASALI

SİHİRLİ DEĞİRMEN

Derleyen: **Ülker SOKOLLU KÖKSAL**

Eski zamanlarda Japonya'nın bir köyünde iki erkek kardeş yaşarmış. Bunlardan büyüğü çok çalışkan, küçüğü de onun tam aksine tembel mi tembelmiş. Oturup, hiçbir işe yaramazmış.

Bir gün büyük kardeş her zamanki gibi dağa çalışmaya gitmiş. İşine daldığı bir sırada yanına ihtiyar bir adam gelmiş. Elinde tuttuğu ufacık taş değirmeni uzatıp:

— «Bu değirmen sihirlidir. Ne istersen onu verir,» demiş. «Al evine götür.»

Büyük kardeş teşekkür edip değirmeni almış, sevinçle evinin yolunu tutmuş. Eve varınca değirmeni yere koyup:

— «Bir tek pirincimiz yok. Ne olur bize pirinç ver,» demiş.

Sonra da boş değirmenin kolunu çevirmeye başlamış. Değirmenden pirinç çıkmaya başlamış. O kadar çok pirinç çıkmış ki fazlasını bütün köye dağıtmış.

Torbalarını pirinçle dolduranlar:

— «Çok teşekkür ederiz. Ne güzel torba torba pirincimiz oldu,» diye seviniyorlarmış.

İçlerinden sevinip memnun olmayan bir tek tembel kardeşmiş. Bir gün:

— «Şu değirmeni daha işe yarar birşey için kullanayım,» demiş ve değirmeni alıp kaçmış.

— «Ancak beni denizin ortasında bulamazlar, demiş ve doğruca kıyıya inmiş. Ufak bir sandal gözüne ilişmiş. Atladığı gibi asılmış küreklere. Açılmış, açılmış, taaa kocaman dalgaların ortasına kadar kürek çekmiş. Sonra kürekleri bırakıp değirmenden ne isteyeceğini düşünmeye koyulmuş. Birden:

— «Buldum, demiş. «Ufak kekler istiyorum,» Sonra da:

— «Bana kek ver, bana kek ver,» diye değirmenin kolunu çevirmeye başlamış.

Biraz sonra değirmenden bembeyaz kekler çıkmaya başlamış.

— «Oh ne güzel,» deyip bol bol yemiş.

O kadar tatlıdan sonra canı bu sefer tuzlu yemek istemiş. Tekrar değirmenin kolunu çevirmiş, çevirmiş. Bir yandan da:

— «Tuz istiyorum, tuz istiyorum,» diyormuş.

Değirmenden tuz çıkmaya başlamış. Değirmen tuzla dolmuş. Değirmen taşmış. Sandal tuzla dolmuş. Sandal taşmış. Tembel kardeş:

— «Yeter, yeter, artık istemem,» dediyse de değirmen durmamış. Sonunda tuzun ağırlığını çekemeyen sandal batmaya başlamış. Tembel kardeş:

— «Yeter, yeter,» diye haykırarak sandalla birlikte denizin dibini boylamış.

Şimdi bile denizin dibinde bu değirmenden tuz çıkar ve denizlerin tuzluluğunun nedeni de budur, derler.

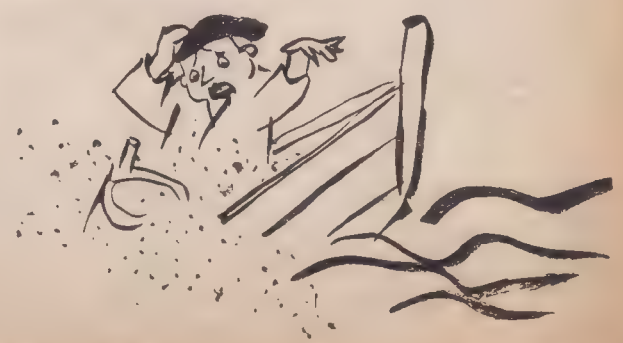

53 YILDIRIM KAPTAN, ROGER FOKS TAKMA ADIYLA METHUSELAH GEZEGENİNE GELİR. DR. GAR'IN GAİPTEN HABER VEREN MİSTİK ADLI MAKİNESİNİN SIRRINI ÇÖZMEYE ÇALIŞACAKTIR.

YILDIRIM

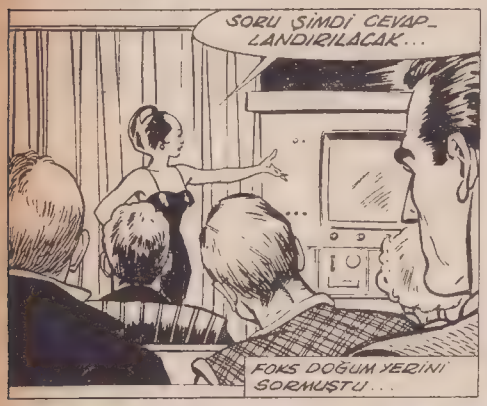

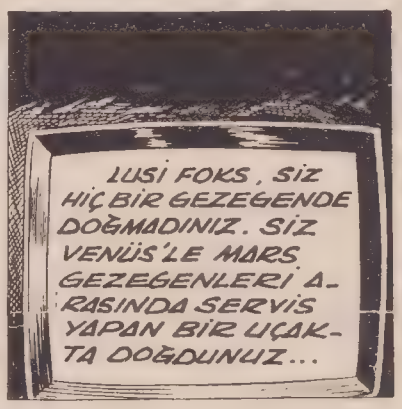

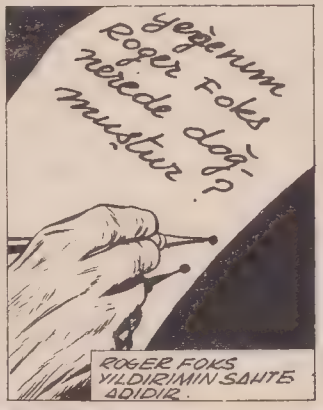

YILDIRIM KAPTAN BU GÖSTERİDEN RAHATSIZ OLMUŞTU...

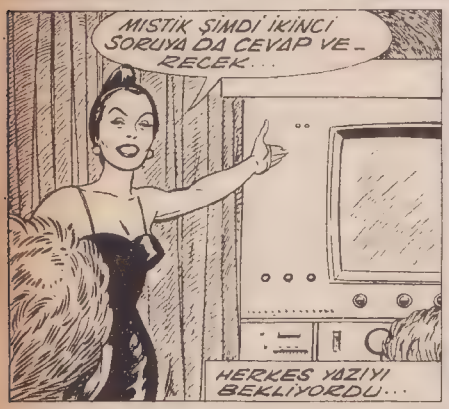

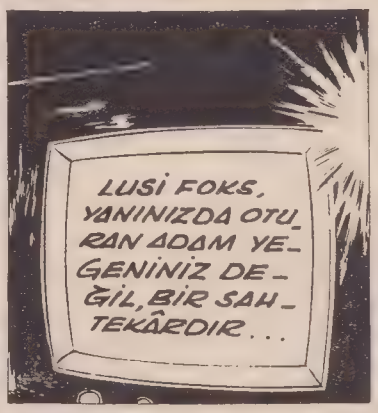

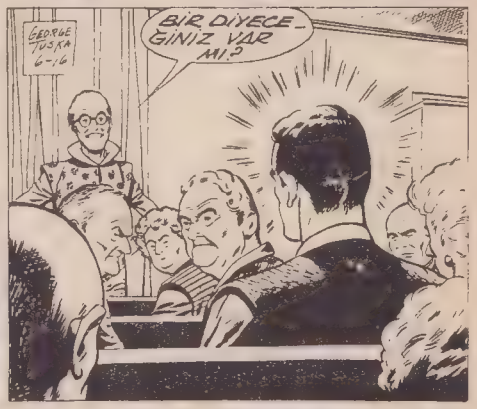

KAPTAN

ÇOK ÜZÜLDÜM. LUSİ'NİN BÖYLE BİR ŞEY YAPMAMASI LAZIMDI, DOKTOR
ÜZÜLMEYİN, GÖRÜYORSUNUZ Kİ MİSTİK ALETİN ÇÖZEMİYECEĞİ PROBLEM YOKTUR
OTELDE, LUSİ FOKS'UN ODAŞINDA
SEN NE DERSİN BU İŞE, YILDIRIM?
YILDIRIM KAPTAN BU İŞİN ESRARINI ÇÖZMEYE ÇALIŞIYORDU
ŞU ALLAHIN CEZASI ALET BU KADAR ŞEYİ NASIL BİLEBİLDİ?
DOKTOR GAR, BAYAN KOLBİ'DEN VEYA BAŞKALARINDAN LÜZUMLU OLAN BİLGİLERİ ÖNCEDEN ÖĞRENMİŞ OLABİLİR.
YILDIRIM ANLATIR.
AMA BU BİLGİYİ MAKİNEYE NASIL VERDİ ACABA?
BİR ARA BUNU, ÜZERİNDE BULUNAN GİZLİ BİR TELSİZLE VERMİŞ OLABİLECEĞİNİ DÜŞÜNDÜM.
FAKAT ŞU ALET SALONDA BÖYLE BİR ŞEYİN OLMADIĞINI GÖSTERDİ...
RADYO-KONTROL
MİSTİK BİR ELEKTRİKLİ BEYİN O HALDE...
ÇOK BÜYÜK İCATLAR VAR, AMA BİR ELEKTRİKLİ BEYNİN KENDİ KENDİNE DÜŞÜNECEĞİNİ SANMAM...
FAKAT, ARKADAŞINIZ BAYAN KOLBİ ÜZERİNDEKİ TESİRİ BÜYÜK
DOKTOR GAR'IN DAİRESİNDE, AYNI ANDA.
KENDİNİZİ BIRAKIN, BAYAN BERTA MİSTİK SİZİN BÜTÜN İŞLERİNİZİ YAPAR.
DEVAMI VAR

Şehir dışındaki çayırda birçok kimse toplanmıştı. Yolların kenarları park etmiş otomobillerle doluydu. Dondurma ve sandviç satıcıları fırsattan yararlanmaya çalışıyorlardı.

Çayırın bir bölümü telle çepeçevre ayrılmıştı. Telin etrafındaki polisler ve «Balon klüp»ün üyeleri kimseyi içeri bırakmıyorlardı. Çimenlerin üzerine plâstikten kocaman kırmızı beyaz çizgili sönmüş balonlar serilmişti. Teknisyenler bunları dikkatle kontrol ediyorlardı. Öte yanda balonları sıcak hava ile dolduracak makineler hazırlanıyordu. William Berry balonla yükseklik rekorunu yenileyecekti.

Büyük Macera

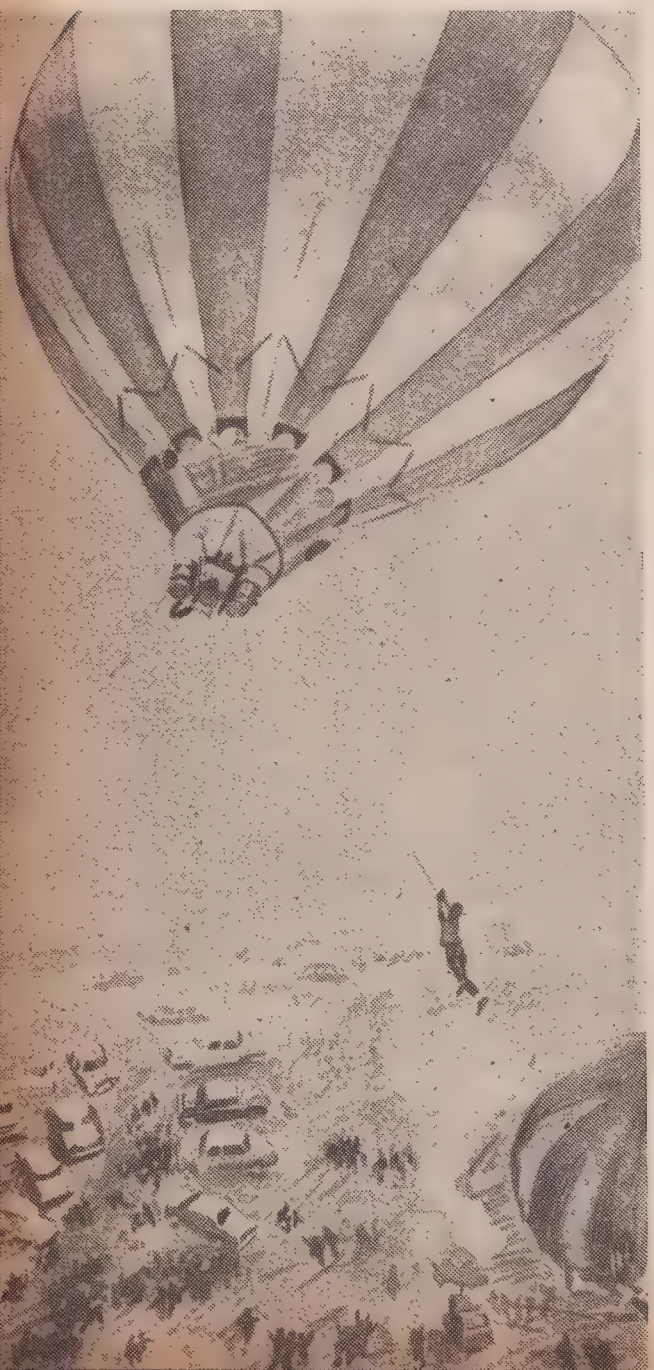

Barry balonun sepetinden aşağıya doğru uzandı. Gördüğü manzara karşısında gözleri hayretle büyüdü. Beş on metre altında bir çocuk boşlukta sallanıp duruyordu...

Sarı kâkülleri alnına dökülmüş, onüç yaşındaki Danny Nowell halkın arasına karışmış, hazırlıkları büyük bir ilgiyle izliyordu. Ah, balona binip, göğe yükselebilseydi. Bu iş için çok küçük olduğunu biliyordu ama, balonu yakından görmesi pekalâ mümkündü. William Berry gibi bir kahramanı yakından görebilmek...

— «İçeri girebilir miyim acaba?» diye oradaki polislerden birine sordu.

— «Yasak!..»

— «William Berry'den bir resim istiyemez miyim?»

— «Zamanı değil! Hey siz?» Polis uzaktan içeri girmeye çalışan çocukları görmüş, onlara doğru koşmuştu.

Danny bunu fırsat bildi, telin altından süzülüp Berry'nin yardımcıları arasına karıştı.

— «Çabuk bana şu bezi ver bakayım.»

— «Bunu mu?» Yardımcılardan biri elini uzatmış bekliyordu.

— «Evet, gel bana yardım et.»

Danny'nin sevinçten içi içine sığmıyordu.

— «Tabii, tabii» dedi.

★

Birkaç dakika sonra William Berry sıcak hava makinesini çalıştırdı. Renkli balon yavaş yavaş şişmeye başladı, âdeta canlanıyor gibiydi.

— «Halatlar!..» diye birisi bağırdı. Bunu duyan Danny, balonu yere bağlayan dört halattan birinin yanına koştu ve onu tuttu. William Berry'e yardım edebilmek onu dünyanın en mutlu insanı yapmıştı.

Balon artık tamamen şişmiş, William Berry sepetinde yerini almıştı. Emniyet kemerini taktıktan sonra halatları sökmeleri için işaret etti. Danny elindeki halatı bıraktı.

— «Güle güle!» diye bağırdı ama, başka bir şey söyleyemedi. Korkudan boğazı kurumuş, ne yapacağını şaşırmıştı. Kırmızı beyaz çizgili balonun kendini göğe doğru sürüklediğini hissediyordu. Halat sol bileğine dolanmıştı.

★

Danny boştaki sağ eliyle halata sarıldı. Basacak bir yer ararcasına, bacaklarını salladı ama, altında alabildiğine boşluktan başka bir şey yoktu. Korkuyla:

— «İmdat! İmdat!..» diye haykırdı.

Aşağıya baktı. Koşuşan insanlar birer nokta haline gelmişlerdi. Korkudan kalbi sanki yerinden fırlayacakmış gibi çarpıyordu. Halata daha sıkı sarıldı. Yerdekiler onun için hiç bir şey yapamazlardı. Ya bay Berry ne diyecekti? Kendine kızacağı muhakkaktı.

Başını kaldırıp yukarıya baktı:

— «Bay Berry!» diye bağırdı ama, Berry onu duymamıştı, sırtı çocuğa dönük balonun idaresi ile meşgul oluyordu. Aşağıda koşuşan halkı görmemiş, onun imdat isteyen sesini duymamış olması mümkün müydü?

— «Bay Berry! İmdat İmdat!..»

Bu sefer Danny bütün gücüyle bağırmıştı ama, gene de Berry'ye sesini duyuramadı.

★

William Berry uçuştan çok memnundu. Rüzgâr hiç rahatsız etmiyordu. Kalkış çok iyi başarılmıştı. Altı metreye bir göz attı, 600 metre yükselmişti. Az bir zaman sonra 1000 metreye ulaşacak, daha sonra da rekorunu yenileyecekti. Okyanusa doğru bakarak gülümsedi, mutluydu.

950 metreye ulaşınca sesleri duymasını önleyen başlığını çıkardı. Boşluğu yaran balonun çıkardığı ıslık sesini duymak hoşuna gidiyordu.

← **Danny kırmızı beyaz çizgili balonun peşinden göğe doğru sürüklendiğini hissetmişti.**

— «İmdat, imdat!..»

Berry çığlığı duydu, hayretle etrafına bakındı. Bu kadar yüksekte kim bağırabilirdi, yoksa yanlış mı işitmişti? Aşağıya doğru uzandı. Gördüğü manzara karşısında gözleri hayretle büyüdü. Beş on metre altında bir çocuk boşlukta sallanıp duruyordu. Alnında ter taneleri birikti, sonra bütün gücünü toplayarak seslendi:

— «Sıkı dur yavrum, seni kurtaracağım!..»

Berry çocuğun kolunun halata bağlı olduğunu bilmiyor, çocuk halatı tutuyor zannediyordu. Onun dayanamayıp ipi bırakacağı ve boşluğa uçacağı ihtimalini düşündükçe bütün cesaretini kaybediyordu.

★

Aşağıda çayırda toplanmış olanlar artık bağırmıyorlardı. Birkaç kişi koşup polis ve cankurtaran çağırmıştı.

Danny kendini şimdi daha rahat hissediyordu. Sol kolu uğuşmuş, bir şey hissetmiyordu. Okulda ona kemiklerin sağlam olduklarını söylemişlerdi, demekki kolunun kopup, kendinin aşağıya düşmek ihtimali yoktu. Yalnız altındaki boşluk onu ürkütüyordu.

★

«Yukarıya bak yavrum, aşağıya bakma!» diye bağırırken, Berry, bir yandan da ya ip koparsa, ya balondan kurtulursa diye düşünüyordu: «Allahım sen bana yardım et, bir şey olmasın!»

Balon yavaş yavaş alçalmaya başlamıştı. Berry'nin alnından ter damlıyordu. Çocuğun hayatı kendi elindeydi. Ya balon hızla inerse, o zaman çocuğun kemikleri param parça olurdu. Rüzgârın da çıkmaması gerekiyordu. Kötü düşünceleri aklından sildi, kendine hâkim olması gerekiyordu.

★

Danny artık korkmuyordu. Birkaç dakika sonra William Berry'nin onu sağ salim yere indireceğinden emindi. Asıl belâ sonradan başlayacak, diye kendi kendine söylendi. «Bana kızacak, ona ne söyleyeceğim?»

★

İşte en müsait yer, diye Berry söylendi. Yere dokunmak üzere idi. Birkaç dakika sonra çocuk kurtulacaktı. Balon çayıra iniyordu. Şimdilik iyi gidiyordu ama balonu hemen durdurmak şarttı. İlerde orman vardı. Balon durmazsa çocuk ağaçlara çarpıp parçalanabilirdi.

Berry altimetreye baktı. Yirmi metre. Şimdi canavar düdüklerinin sesini duyabiliyordu. Ondokuz metre. Onsekiz. Yavaş ol William başaracaksın.

Döndü baktı. Danny'nin ayakları yere değmek üzere idi. Çocuk bacaklarını sallayıp duruyordu, ayaklarının altındaki toprağı hissetmişti.

— «Vakit geldi William» diyerek bütün hava musluklarını açtı. Balon birkaç metre gittikten sonra toprağa değdi.

Berry emniyet kemerini açarak, yere diz çökmüş bulunan çocuğun yanına koştu.

— «Bir şeyin yok ya? Nasılsın?» diye bağırdı.

Danny gülümsedi, yaş dolu gözleri parlıyordu.

— «İyiyim Bay Berry» dedi. «Ya siz nasılsınız?»

METE BOZKURT: 971 sokak No. 44 - İZMİR. **(16 yaşında lise öğrencisi. Fransızca biliyor. Her konuyla ilgileniyor.)**

EMEL AKYILMAZ: Fatih Cad. No. 114 - LÜLEBURGAZ. **Lise öğrencisi. Batı müziğine ve okumaya meraklı.)**

NEŞE BENLİ: Caferağa Mah. Arayıcıbaşı sokak No. 12/1, Daire 2, Kadıköy — İSTANBUL. **(17 yaşında Batı müziğini seviyor. Amatör müzisyen. Pul ve kartpostal biriktiriyor. Yurt dışındaki kardeşleriyle mektuplaşmak istiyor.)**

SAMİ NURHAN: Ihlamur Sokak No. 18, Pendik - İSTANBUL. **(İyi İngilizce biliyor. Gitar çalıyor. Her konuyla ilgileniyor.)**

GÜROL BUHAR: Şehit Fethi Cad. Göl sokak No. 6, Pendik - İST. **(İngilizce biliyor. Her konuyla ilgileniyor.)**

HÜSEYİN RECEP TAŞKINTAŞ : Yapı Sanat Enstitüsü, Teknik Ressam Bölümü, Levent - İSTANBUL. **(17 yaşında. Pul, kartpostal biriktiriyor. Şiirle ilgileniyor.**

SALİH YAMANOL: Yapı Sanat Enstitüsü, Levent - İSTANBUL. **(17 yaşında. Her konuyla ilgileniyor.)**

SEZAY TEYİP: Lefke - KIBRIS. **(19 yaşında. Sporu ve Batı müziğini çok seviyor. Anavatandan mektup arkadaşı edinmek istiyor.)**

NEVZAT GARİB: Lefke - KIBRIS. **(17 yaşında. Türk müziğinden hoşlanıyor. Seyahati seviyor.)**

MANOLYA DEVRİM: Altıyol Vişne sokak No. 14, Kat 2, Kadıköy - İSTANBUL. **(15 yaşında ortaokul öğrencisi. Batı müziğini seviyor ve topluluk kartpostalları biriktiriyor.)**

BEYTAN ALTINTAŞ: Samur sokak No. 11/2, Kurtuluş - ANKARA. **(17 yaşında. Yüzme, resim, karikatür, müzik, pul, kart, heykel ilgilendiği konular. İngilizce biliyor.)**

AHMET ENDER GÜLTOPRAK : Teşvikiye Yokuşu, Zümrüt Saray Apt. No. 11/15, Maçka - İSTANBUL. **(16 yaşında lise öğrencisi. Batı müziğini seviyor. Pul ve kartpostal biriktiriyor.)**

İBRAHİM AKA: 3456 sokak No. 12, Ferahlı Mah. Gürçeşme - İZMİR. **(14 yaşında öğrenci. Batı müziğini seviyor. Pul, topluluk kartpostalı biriktiriyor.)**

ERTUĞRUL AKÇIL: Ortaokul, sınıf III - B, No. 505, Şemikler — İZMİR. **(15 yaşında. Pul ve kartpostal biriktiriyor.)**

SÜLEYMAN ÖZDİL: Serinkuyu, Cumhuriyet Mah. 6604 sokak No. 15, Karşıyaka - İZMİR. **(17 yaşında. Edebiyat ve resimle ilgileniyor. Kartpostal biriktiriyor.)**

İBRAHİM İNALER ve SELÂMİ UYDEŞ: Eskikuyumcular Mah. Çankaya sokak No. 29 - BALIKESİR. **(17 yaşlarında iki samimi arkadaş. İngilizce biliyorlar. Spordan, pul biriktirmekten, hafif Batı müziğinden ve şiirden hoşlanıyorlar.)**

LEVENT ve GÖKHAN AVCI : 1721 sokak No. 28, Karşıyaka — İZMİR. **(16 yaşında ikiz kardeş. Müzikten ve spor yapmaktan hoşlanıyorlar. Her konuyla ilgileniyorlar.)**

NADİR KARAKAŞ: Üryanizade sokak No. 21, Kuzguncuk — İST. **(12 yaşında ortaokul öğrencisi. Pul koleksiyonu var. Pul değişmek istiyor.)**

BULMACA

SOLDAN SAĞA: 1) Sakarya ilimizin merkezi. 2) Bir sayı. Bir erkek ismi. 3) Madenlerin oksitlenerek yüzeylerinde bağladıkları madde. Kabaca evet. 4) Fikir anlatan söz. Tersi bir bağ. 5) «İş işten geçtikten sonra» anlamına kullanılan Arapça bir söz. Bir İngiliz Başbakanı. 6) Bir işte kullanılan el aracı. İşe giriş anlamına gelen bir emir. 7) Çoğul takısı. İçine nane konmuş. 8) Kırmızı. Kaçmaktan emir. 9) İnhisar. Saya yapılan madde. 10) Artistin yaptığı. Fransızca hayır. Bir hayvan.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) Hayvanların yediği. Haliç'te bir iskele. 2) Kısa zaman. Futbol sahasında bir çifttir. 3) Eski dilde baba. Tersi yayla atılır. 4) Herkesin yasalarla tanınmış olan hakkını vermek. Saçsız. 5) Bir balık ismi. Atlara çakılır. 6) Kırmızı. Kuzu sesi. Tok değil. 7) Sanan. Bir nota. 8) Bir spor. Ayıklama. 9) Karşılık olarak almaktan emir. Bir Mısır tanrısı. 10) Bir komşumuz. Kızartılmış ekmeği et suyuyle haşlayıp yapılan yemek.

GEÇEN HAFTAKİ BULMACANIN ÇÖZÜLMÜŞ ŞEKLİ

SOLDAN SAĞA: 1) KASA. 3) ULUS. 5) SABUN. 8) ATA. 9) OYA. 10) TARIK. 11) ARI. 13) TAY. 14) MAKTA. 17) ÇATI. 18) ÇALI.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) KOVA. 2) AZA. 3) ULU. 4) SOYA. 5) SATIM. 6) BURAK. 7) NOKTA. 11) AMAÇ. 13) YAZI. 15) AYI. 16) TAÇ.

OKUYUCU KÖŞESİ

ALACAKUŞ

Mavi bir gökte,
Süzüle süzüle uzaklaşıyor,
Issız yerlerde
Bir kuş sürüsü.

Alçalıyor yavaş yavaş,
Bulutları aşıyor karış karış
Alaca bir kuş.

AĞRI

Unutmadık seni
Yüce Ağrı.
Sensin Türkiye'nin
En yüksek dağı.

Tepende bulutlar var,
Sönmüş bacanda
Pamuğa benziyor kar,
Ulu Ağrı.

HALDUN ÇUBUKÇU
(Ziya Gökalp İlkokulu 4/A öğrencisi - SIVAS)

BEBEĞİM

Deniz gözlü bebeğim,
Altın saçlı meleğim,
Gel sana mama
vereyim...
O da bana öpücük
verir,
Bebeğimin adı
Nüket'tir.

IŞIK SEVİM
(Ataköy İlkokulu, 2/A öğrencisi, Ataköy - İST)

KARS'TA KIŞ

Kars! Kars! Kars!
Kışı bitmeyen Kars...
Bu gidişle ne bahar
Göreceğiz, ne de yaz.
Dağlar bayırlar hep kar,
Yoksullar için hayat zor.
Okullar bitecek nerdeyse,
Kış bitmeyecek yine de...

SELDA TOSYA
(İsmet Paşa İlkokulu, 5/C öğrencisi - KARS)

1968'in İLK SÜRPRİZ SAYFASI :

1 NİSAN'DA BAŞLIYOR

KUŞLAR

Cıvıl cıvıl sesleri,
Gökyüzünün sesleri,
Yumuşaktır tüyleri,
Yoktur hiç kederleri...

Serçesi var, güvercini var,
Kırlangıcı var, leyleği var,
Kartalı var, akbabası var,
Göklerde ne çok kuş uçar!..

ŞÜKRÜ MORÇAY
(Hırkaişerif İlkokulu 4/C öğrencisi, FATİH - İSTANBUL)

KARDEŞİME

Gülen yüzün solmasın,
Yaşla dolmasın gözün,
O güzel yüzün gülsün,
Güldükçe gül gibi koksun...
Kızıl renkli saçların
Deniz gibi dalgalansın...
Sen bir meleksin,
Minicik bir bebeksin...

GÜLSÜN ÇOKER
(Alpaslan İlkokulu 2/D öğrencisi ANKARA)

BABACIĞIM

Benim babam öğretmen,
Onu çok severim ben;
Adı Mehmet, soyadı Özel,
Ah, benim babam ne güzel!

Orta boylu, dolgunca,
Herkesi dinletir konuşunca,
Dostu, arkadaşı pek çoktur,
Babamı sevmeyen yoktur...

DENİZ ÖZEL
(Cumhuriyet İlkokulu 5/B öğrencisi AYDIN)

Bilmece Bildirmece

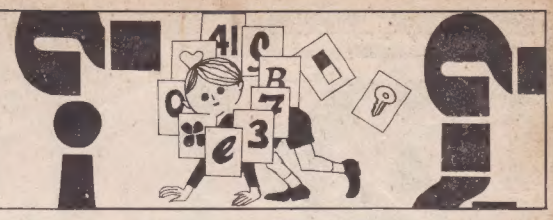

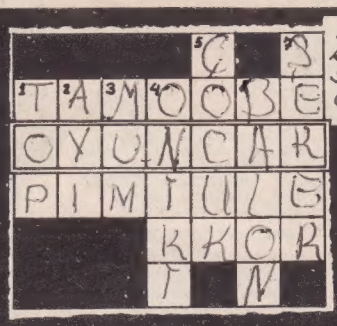

BULMACAYI ÇÖZDÜKTEN SONRA ÇİFT ÇİZGİ İÇİNDE ÇOK SEVDİĞİNİZ BİR ŞEYİ YAZMIŞ OLACAKSINIZ.

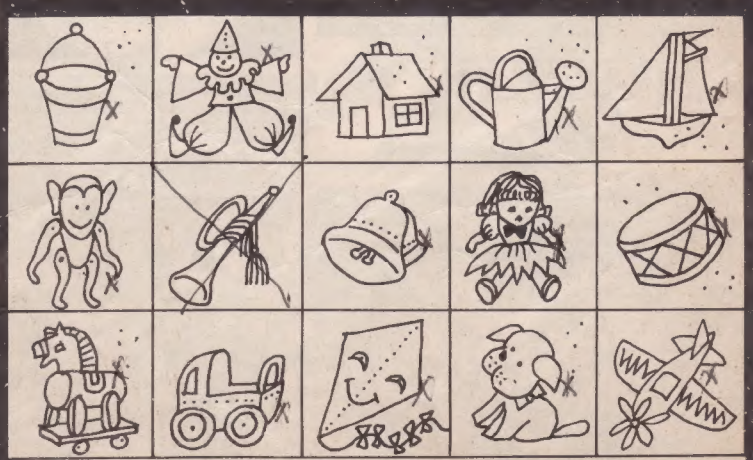

YUKARIDA OLUP AŞAĞIDA, AŞAĞIDA OLUP YUKARIDA BULUNMAYANLARI VE AYNI YERDE OLANLARI BULABİLİR MİSİNİZ?

VARGAZ ŞEYTANCA BİR OYUN DÜŞÜNMÜŞTÜ...

NE EMİR BUYURUYOR, SUNUZ, VARGAZ?

BİZE ATEŞKES TEKLİF ETTİLER. BUNDAN YARARLANMAYA BAKMALIYIZ.

İLERİ SÜRDÜKLERİ ŞARTLARI KABUL ETMİŞ GİBİ GÖRÜNECEĞİZ. BU ARADA YENİDEN HAZIRLANIP ONLARI GAFİL AVLIYACAĞIZ!..

İŞTE EN YENİ SİLAHLARIMIZ. BU OKSİJENLİ EL BOMBALARI BARIŞMAK İSTEYENLERİ MAHVEDECEK!..

ATEŞTOP'LA STİRAKS'LILARIN MAREŞAL GEMİSİ YAN YANA GELDİ. GOLGATH ATEŞTOP'A GEÇTİ.

HOŞGELDİNİZ MAREŞAL. ŞİMDİ TELEVİZYONDA VARGAZ İLE KONUŞACAĞIZ.

XL5

ŞARTLARINIZI KONUŞMAK İÇİN BİR TOPLANTI YAPALIM...

SİZ ATEŞTEN YARATIKLARSINIZ. DOKUNUNCA BİZİ YAKARSINIZ.

ANLIYORUM. ONUN İÇİN TOPLANTIMIZI UZAYDA YAPMAYI TERCİH EDECEĞİZ. UZAYDA HAVA OLMADIĞI İÇİN ATEŞ YANMAZ...

BU TEKLİF ÜZERİNE...

BUNDA NE GİBİ BİR OYUN OLABİLİR? DÜŞÜNEMİYORUM...

BENCE DE OLAMAZ... KABUL EDELİM.

BİRAZ SONRA UZAYDA BULUŞMA GERÇEKLEŞTİ. VOLKANO'LULAR GEMİLERİNDEN ATLADILAR.

YANLARINA VARIR VARMAZ EL BOMBALARINI FIRLATACAĞIZ, UNUTMAYIN!..

BÖYLECE UZAYDA ONLARIN YALNIZ KÜLLERİ KALACAK!..

bakunin

(Devamı var)